

זוהר תהלים

אלהים, בתפלת ערבית תעלה בהשם
שנקרא הויהקד וסוד הדבר אל אלהים ה'
דבר ויקרא ארץ.

אֶלְף וְחֻמֶשׁ מֵאוֹת וְחֻמֶּשִׁים רְבּוּא בְעֵלְי
שִׁירָה מְזַמְרִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁמְאִיר
הַיּוֹם

מְזַמְּרֵי לְאַסְפָּה אֵל אֱלֹהִים ה' דָּבָר וַיִּקְרָא
אַרְצָן מְזַמְּרָה שְׁמֵשׁ עַד מְבֹאוֹ (ג, ט)

[זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ט"ו):] וַיִּצְא אֶל
הַמְּזַבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' וְכִפֶּר עָלָיו. רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ג) מְזַמְּרֵי לְאַסְפָּה
אֵל אֱלֹהִים ה' דָּבָר וַיִּקְרָא אַרְצָן מְזַמְּרָה
שְׁמֵשׁ עַד מְבֹאוֹ. לְמַדְנֵנו, אֶלְף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת
וְחֻמֶּשִׁים רְבּוּא בְעֵלְי שִׁירָה מְזַמְרִים
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁמְאִיר הַיּוֹם. וְאֶלְף
וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה בְּצִהָרִים.
וְאֶלְף וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים אֶלְף רְבּוּא
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנֵקְרָאת בֵּין הָעֶרְבִים.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּשִׁמְאִיר הַיּוֹם, כָּל אוֹתָם
בְּעֵלְי יִכְבָּה מְשַׁבְּחִים בְּדַבְרֵי

תְּשַׁבְּחוֹת כְּנֶגֶד הַבְּקָר הַזֶּה. (כשמתעורר)
שְׁכַשְׁמֵתְעוֹרֵר הַבְּקָר הַזֶּה, כָּלֵם מִתְּבַשְׂמִים,
וְהַדִּין שׁוֹכֵף, וְאוֹמְרִים תְּשַׁבְּחוֹת. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב (איוב לט) בְּרֵן יָחַד כִּכְבִּי בְקָר וַיִּרְעוּ
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. וְאוֹתוֹ זָמַן (אמונה) שְׁמִתָּה
וּבְרָכוֹת נִמְצְאוּ בְּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְעִיר אֶת אַבְרָהָם לְהַחְיֹתוֹ,
וּמְשַׁתְּעֵשֶׁע עִמּוֹ וּמְשַׁלִּטוֹ בְּעוֹלָם. וּמִנֵּן
לָנוּ שֶׁהַבְּקָר הַזֶּה הוּא שֶׁל אַבְרָהָם? שְׁכַתוֹב

העולם, וממקום ההוא נתיסד כל העולם
ונעשה, ומתוכו כל העולם ניזון, לפי
ששתי מדרגות הן והן אחד, הן ציון
ירושלים^{קא} זו דין וזה רחמים ושניהן
אחד, מכאן דין ומכאן רחמים.

באותה שעה נודמנים האבות עם השכינה
ומקדימים לספר עמה ולהתחבר עמה

מְזַמְּרֵי לְאַסְפָּה אֵל אֱלֹהִים י"ו דָּבָר וַיִּקְרָא
אַרְצָן וְגו'. (ג, ט): [זוהר ח"ג (דף טו).]

[זוהר תורה תורה] אמר רבי שמעון למדנו
כאשר מתנוצץ הבקר והשכינה באה לקבל
פני המלך לספר עמו, באותה שעה
נודמנים האבות עם השכינה ומקדימים
לספר עמה ולהתחבר עמה, והקב"ה
מדבר אליה עמה^{קא} והוא קורא לה
לפרוס עליה כנפיו, זש"כ מזמור לאסף
אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ וגו', אל, זה
אור החכמה ונקרא חסד^{קא} אלהים זו
גבורה, הוי"ה זה שלימות הכל רחמים,
ולכך דבר ויקרא ארץ וגו'.

בתפלת מנחה תעלה בהשם שנקרא
אלהים

מְזַמְּרֵי לְאַסְפָּה אֵל אֱלֹהִים וְגו'. (ג, ט): [זוהר.

תיקוני זוהר כ', כא (דף טו). זוהר תורה]
זכאי הוא מי שמעלה לה [להשכינה]
בתפלתו אצל בעלה, בתפלת
שחרית תעלה בהשם שנקרא אל הגדול
ודאי, בתפלת מנחה תעלה בהשם שנקרא

זיו זוהר

גבורה תפארת והיינו האבות: קג. חסד הוא ענף
החכמה: קד. זה שאמר שהתפלות תקנו האבות:

קא. ציון יסוד רחמים, ירושלים מלכות דין: קב. פי'
שהקב"ה מדבר וקורא אל השכינה באמצעות חסד